

UWAGI W RAMACH UZGODNIEN Z KOMISJĄ WSPÓLNĄ RZĄDU I SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO

Informacja o projekcie:

Tytuł	Ustawa o zasadach realizacji zadań finansowanych ze środków europejskich w perspektywie finansowej 2021-2027
Autor	Ministerstwo Funduszy i Polityki Regionalnej
Projekt z dnia	8 września 2021 r.

Informacje o zgłaszającym uwagi:

Urząd	Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego za pośrednictwem Biura Związku Województw RP
Organizacja samorządowa	Związek Województw RP

Uwagi:

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi	Stanowisko resortu	Odniesienie do stanowiska resortu
1	Art. 2 pkt 13	<p>Niedostosowana definicja korekty finansowej do rozporządzenia ogólnego z uwagi na brak powiązania anulowania wkładu UE z deklarowaniem nieprawidłowego wydatku do Komisji.</p> <p><i>Art. 2 pkt 13</i> <i>korekta finansowa – kwotę, o jaką pomniejsza się finansowanie UE dla projektu lub programu w związku z nieprawidłowością indywidualną lub systemową</i></p> <p>Proponowana zmiana: <i>Art. 2 pkt 13</i> <i>korekta finansowa – kwotę, o jaką pomniejsza się finansowanie UE dla projektu lub programu w związku z nieprawidłowością indywidualną lub systemową, jeżeli wydatek nieprawidłowy został zadeklarowany Komisji.</i></p>	<p>Spójność i kompleksowość rozwiązań.</p> <p>Zgodnie z art. 103 rozporządzenia ogólnego 1. Jeżeli <u>wydatek zadeklarowany Komisji okaże się nieprawidłowy</u>, państwa członkowskie chronią budżet Unii i stosują korekty finansowe poprzez anulowanie całości lub części wsparcia z Funduszy na rzecz operacji lub programu”.</p> <p>Komentarz do rozporządzeń UE s. 201 „Należy zwrócić uwagę na pewną zmianę w porównaniu z perspektywą 2014-2020, dotyczącą doprecyzowania momentu, w którym nałożenie korekty finansowej jest wymagane. W poprzednim okresie programowania przepisy rozporządzenia obligowały</p>	<p>Wyjaśnienie: W rozporządzeniu ogólnym brak definicji korekty finansowej sensu stricto. W definicji korekty sformułowanej w ustawie nie ma konieczności wskazywania momentu, w którym jest ona nakładana – zostało to uregulowane w art. 26 ust. 8.</p>	

			państwa członkowskie do dokonywania korekt finansowych w związku z pojedynczymi lub systemowymi nieprawidłowościami stwierdzonymi w operacjach lub programach operacyjnych. W obecnej perspektywie przepisy wiążą obowiązek nałożenia korekty bezpośrednio z ochroną budżetu Unii, wskazując na obowiązek nałożenia korekty przez państwo członkowskie, jeżeli wydatek zadeklarowany Komisji okaże się nieprawidłowy”.		
2	Art. 8 ust. 2 pkt 9	<p><i>Art. 8 ust. 2 pkt 9 Do zadań instytucji zarządzającej należy w szczególności: nakładanie korekt finansowych.</i></p> <p>Proponowana zmiana: <i>Art. 8 ust. 2 pkt 9 Do zadań instytucji zarządzającej należy w szczególności: <u>zapobieganie nieprawidłowościom, oraz ich wykrywanie i korygowanie, w tym nakładanie korekt finansowych.</u></i></p>	<p>Spójność, kompleksowość i jednoznaczność rozwiązań.</p> <p>W art. 8 ust. 2 pkt 9 jest mowa jedynie o nakładaniu korekt finansowych, które zgodnie z rozporządzeniem ogólnym są konsekwencją zadeklarowania Komisji wydatków nieprawidłowych, nie określono natomiast obowiązku stwierdzania nieprawidłowości i obniżania wydatków kwalifikowalnych o wydatki nieprawidłowe w przypadku wystąpienia nieprawidłowości (korygowania).</p> <p>Jak wynika z art. 69 ust. 2 rozporządzenia ogólnego nr 2021/1060 Państwa członkowskie zapewniają zgodność z prawem i prawidłowość wydatków ujętych w zestawieniach wydatków przedkładanych Komisji i podejmują wszystkie niezbędne działania mające na celu <u>zapobieganie nieprawidłowościom</u>, w tym</p>	Wyjaśnienie: Katalog zadań wskazany w przepisie jest katalogiem otwartym.	

			nadużyciom finansowym, <u>oraz ich wykrywanie i korygowanie</u> Z kolei zgodnie z art. 74 ust. 1 lit. d rozporządzenia ogólnego nr 2021/1060 Instytucja zarządzająca: d) <u>zapobiega nieprawidłowościom, wykrywa je i koryguje</u>		
3	Art. 8 ust. 2	Propozycja doprecyzowania zadań instytucji zarządzającej zgodnie z art. 72 ust. 1, pkt e) rozporządzenia ogólnego <i>Art. 8 ust. 2. Do zadań instytucji zarządzającej należy w szczególności: 1)-15)</i> Dodanie do art. 8 ust. 2 pkt 16 o treści: pkt 16) Rejestrowanie i przechowywanie w formie elektronicznej danych dotyczących każdej operacji, niezbędnych do monitorowania ewaluacji, zarządzania finansowego, weryfikacja i audyty, zgodnie z załącznikiem XVII do rozporządzenia, a także zapewnienie bezpieczeństwa, integralność i poufność danych oraz uwierzytelnianie użytkowników.	Zgodnie z art. 72, ust. 1 pkt e) rozporządzenia ogólnego do funkcji instytucja zarządzająca również: „rejestruje i przechowuje w formie elektronicznej dane dotyczące każdej operacji, niezbędne do monitorowania, ewaluacji, zarządzania finansowego, weryfikacji i audytów, zgodnie z załącznikiem XVII, a także zapewnia bezpieczeństwo, integralność i poufność danych oraz uwierzytelnianie użytkowników.”	Wyjaśnienie: Katalog zadań wskazany w przepisie jest katalogiem otwartym.	
4	Art. 14 ust. 3 pkt 6	3. Do zadań Rzecznika należy w szczególności: 6) realizowanie <u>funkcji mediacyjnej</u> w kontaktach podmiotu przekazującego zgłoszenie, o którym mowa w pkt 1, z właściwą instytucją.	Przepis wymaga doprecyzowania, tj. jak mediacje miałyby przebiegać i ewentualnie czym się zakończyć – kwestia procedury, terminów, na ile mediacje są wiążące dla stron? Jeśli kwestie te mają być przedmiotem regulacji wewnętrznych instytucji, to prosilibyśmy jednoznacznie wskazać to w ustawie.	Wyjaśnienie: Wskazane kwestie powinny zostać uregulowane wewnętrznie w ramach instytucji, analogicznie do pozostałych zadań Rzecznika (tak to funkcjonuje już w perspektywie 2014-2020).	
5	art. 23 ust. 1	Postuluje się doprecyzowanie definicji współfinansowania krajowego, poprzez np. wskazanie przykładów źródeł współfinansowania krajowego z budżetu państwa	Niniejszy wniosek kierowany jest na bazie doświadczeń z okresu 2014-2020, w kontekście problemów interpretacyjnych co do źródeł przekazywania środków	Uwaga nieuwzględniona – monitorowanie tak szeroko rozumianego współfinansowania krajowego z budżetu	

		<p>Art. 23. 1. Procentowy udział środków współfinansowania krajowego z budżetu państwa w wydatkach kwalifikowalnych projektu realizowanego w ramach krajowego albo regionalnego programu nie może przekraczać minimalnego procentowego udziału środków współfinansowania krajowego dla danego priorytetu wynikającego z art. 112 ust. 3 rozporządzenia ogólnego, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.</p> <p>Proponowana zmiana: Art. 23. 1. Procentowy udział środków współfinansowania krajowego z budżetu państwa w wydatkach kwalifikowalnych projektu realizowanego w ramach krajowego albo regionalnego programu nie może przekraczać minimalnego procentowego udziału środków współfinansowania krajowego dla danego priorytetu wynikającego z art. 112 ust. 3 rozporządzenia ogólnego, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej. <u>Współfinansowanie krajowe z budżetu państwa stanowią wszystkie środki budżetu państwa, które trafiają do podmiotu będącego beneficjentem w formie dotacji celowej z budżetu państwa niezależnie od tego, jaki podmiot wypłaca te środki (instytucja czy dysponent).</u> <u>Współfinansowania krajowego z budżetu państwa nie stanowią środki funduszy celowych oraz przekazane na działalność statutową beneficjenta.</u></p>	<p>budżetu państwa, nie tylko w regionach, ale także na szczeblu rządowym. Wyjaśnienie, które źródło wpisuje się w definicję współfinansowania krajowego z budżetu państwa (BP), a które nie, wymagało prowadzenia szerszej korespondencji i skutkowało wydłużeniem terminu uzyskiwania zgody na wyższy procent współfinansowania z BP w projekcie, generując dodatkowo więcej biurokracji.</p> <p>Proponowana treść art. 23 ust. 1 wynika z treści pisma nr DRP-III.7610.4.2020.PK</p>	<p>państwa byłoby bardzo trudne w praktyce, ponieważ właściwa instytucja nie zawsze musi posiadać wiedzę o wsparciu z budżetu państwa przekazanym beneficjentowi (np. w formie dotacji celowej) poza umową o dofinansowanie projektu, np. w ramach jednego z licznych programów krajowych. .</p>	
6	<p>Art. 26</p>	<p>Prosimy o stosowanie jednolitej nomenklatury w zakresie <u>pomniejszania wydatków kwalifikowalnych przed zatwierdzeniem wniosku o płatność</u></p> <p>W projekcie ustawy są następujące sformułowania: Art. 26 ust. 4</p>	<p>Spójność i jednoznaczność przepisów.</p>	<p>Wyjaśnienie: W ocenie projektodawcy przytoczone sformułowania są spójne i jednoznaczne.</p>	

		<p>poniesienie wartości wydatków kwalifikowalnych</p> <p>Art. 26 ust. 8 pkt 1 poniesienie wartości wydatków kwalifikowalnych (...) o kwotę wydatków poniesionych nieprawidłowo</p> <p>Art. 26 ust. 6 wartość wydatków poniesionych nieprawidłowo stanowiąca pomniejszenie, o którym mowa w ust. 8 pkt 1</p>			
7	Art. 26 ust. 3	<p><i>Prosimy o uzupełnienie zapisu o „pomniejszenie wydatków kwalifikowalnych”.</i></p> <p>Art. 26 ust. 3 <i>Stwierdzenie wystąpienia nieprawidłowości oraz nałożenie korekty finansowej jest poprzedzone czynnościami wyjaśniającymi prowadzonymi przez właściwą instytucję</i></p> <p>Proponowana zmiana: Art. 26 ust. 3 <i>Stwierdzenie wystąpienia nieprawidłowości, <u>pomniejszenie (lub obniżenie) wartości wydatków kwalifikowalnych o kwotę wydatków poniesionych nieprawidłowo</u> oraz nałożenie korekty finansowej jest poprzedzone czynnościami wyjaśniającymi prowadzonymi przez właściwą instytucję.</i></p>	Spójność i jednoznaczność przepisów.	Wyjaśnienie: Przepis analogiczny do obecnie obowiązującego. Pomniejszenie wydatków kwalifikowalnych nie zawsze jest poprzedzone czynnościami wyjaśniającymi. Część pomniejszeń następuje wskutek pomyłek beneficjentów .	
8	art. 26 ust. 8	<p>Niespójność z rozporządzeniem ogólnym, zgodnie z którym korekta nakładana jest nie po zatwierdzeniu wniosku o płatność beneficjenta zawierającego nieprawidłowy wydatek, ale dopiero po zadeklarowaniu do KE tegoż wydatku.</p> <p>Ponadto należy doprecyzować, iż w przypadkach nałożenia korekty finansowej odpowiednim dostosowaniem ulegają również wydatki kwalifikowane: instytucja zatwierdzająca wniosek o płatność nakłada korektę finansową oraz koryguje wartość</p>	<p>Nie uwzględniono zmian w stosunku do perspektywy 14-20 co do momentu, w którym nałożenie korekty finansowej jest wymagane.</p> <p>Zgodnie z brzmieniem art. 103 rozporządzenia ogólnego obowiązek nałożenia korekty przez państwo członkowskie, pojawia się dopiero wówczas gdy wydatek zadeklarowany Komisji okaże się nieprawidłowy.</p>	Wyjaśnienie: Ze względu na wyraźny sprzeciw części IZ zgłoszony na etapie konsultacji wstępnego projektu ustawy, zrezygnowano z wprowadzenia zmiany w zakresie momentu nakładania korekty finansowej w stosunku do obecnej perspektywy.	

		<p>wydatków kwalifikowalnych ujętych we wniosku o płatność o kwoty wydatków poniesionych nieprawidłowo.</p> <p><i>Art. 26 ust. 8</i> <i>8. W przypadku stwierdzenia wystąpienia nieprawidłowości indywidualnej w ramach krajowego lub regionalnego programu:</i> <i>1) przed zatwierdzeniem wniosku o płatność – instytucja zatwierdzająca wniosek o płatność dokonuje pomniejszenia wartości wydatków kwalifikowalnych ujętych we wniosku o płatność złożonym przez beneficjenta o kwotę wydatków poniesionych nieprawidłowo;</i> <i>2) po zatwierdzeniu wniosku o płatność – właściwa instytucja nakłada korektę finansową.</i></p> <p>Proponowana zmiana: <i>Art. 26 ust. 8. W przypadku stwierdzenia wystąpienia nieprawidłowości indywidualnej w ramach krajowego lub regionalnego programu:</i> <i>1) przed zadeklarowaniem wniosku o płatność do KE– instytucja zatwierdzająca wniosek o płatność dokonuje pomniejszenia wartości wydatków kwalifikowalnych ujętych we wniosku o płatność złożonym przez beneficjenta o kwotę wydatków poniesionych nieprawidłowo;</i> <i>2) po zadeklarowaniu wniosku o płatność do KE – właściwa instytucja nakłada korektę finansową oraz koryguje wartość wydatków kwalifikowalnych ujętych we wniosku o płatność.</i></p>	<p>W związku z zapisami rozporządzenia podział powinien przebiegać na linii wnioski zadeklarowane KE / niezadeklarowane KE.</p>	<p>IZ wskazywały na brak zasadności, racjonalności i znaczne utrudnienia administracyjne dla IP/IZ, wynikające z wprowadzenia nowego rozwiązania polegającego na obowiązku nałożenia korekty finansowej dopiero w momencie stwierdzenia wystąpienia nieprawidłowości, która została już certyfikowana do KE.</p>	
9	<p>Art. 26 ust. 9, Art. 27 ust. 2, Art. 27 ust. 7</p>	<p><i>Art. 26 ust. 9 Beneficjent (...) może zgłosić ~~w formie pisemnej lub~~ drogą elektroniczną - w formie elektronicznej lub z wykorzystaniem profilu zaufanego ePUAP lub za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, umotywowane zastrzeżenia.</i></p>	<p>Proponowane zmiany mają zapewnić obieg korespondencji jedynie drogą elektroniczną. Rozwiązanie to będzie spójne z innymi postanowieniami umowy, które wprowadzają obieg drogą elektroniczną. Zgodnie z art. 69 ust. 8</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. W zakresie propozycji dotyczącej zaprojektowania wymiany informacji z beneficjentem wyłącznie w formie elektronicznej, należy mieć na względzie, że w</p>	

	<p>Art. 27 ust. 2 Podmiot kontrolowany ma prawo do zgłoszenia, ~~w formie pisemnej lub drogą elektroniczną~~ - w formie elektronicznej lub z wykorzystaniem profilu zaufanego ePUAP lub za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, w terminie 14 dni od dnia otrzymania informacji pokontrolnej, umotywowanych zastrzeżeń do tej informacji</p> <p>Art. 27 ust. 7. W trakcie rozpatrywania zastrzeżeń instytucja kontrolująca ma prawo przeprowadzić dodatkowe czynności kontrolne lub żądać przedstawienia dokumentów lub złożenia dodatkowych wyjaśnień ~~na piśmie lub drogą elektroniczną~~ - w formie elektronicznej lub za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.</p> <p>Proponowane zmiany: Art. 26 ust. 9 Beneficjent (...) może zgłosić drogą elektroniczną - w formie elektronicznej lub z wykorzystaniem profilu zaufanego ePUAP lub za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, umotywowane zastrzeżenia.</p> <p>Art. 27 ust. 2 Podmiot kontrolowany ma prawo do zgłoszenia drogą elektroniczną - w formie elektronicznej lub z wykorzystaniem profilu zaufanego ePUAP lub za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, w terminie 14 dni od dnia otrzymania informacji pokontrolnej, umotywowanych zastrzeżeń do tej informacji</p> <p>Art. 27 ust. 7. W trakcie rozpatrywania zastrzeżeń instytucja kontrolująca ma prawo przeprowadzić dodatkowe czynności kontrolne lub żądać przedstawienia dokumentów lub złożenia dodatkowych wyjaśnień drogą elektroniczną - w formie</p>	<p>rozporządzenia ogólnego Państwa członkowskie zapewniają, aby wszelka wymiana informacji między beneficjentami a instytucjami programu odbywała się za pomocą systemów elektronicznej wymiany danych, natomiast w ustawie wdrożeniowej w zakresie procesu kontroli na pierwszym.</p>	<p>rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1060 z dnia 24 czerwca 2021 r. w art. 69 ust.8 dopuszcza się w drodze odstępstwa wymianę informacji w formie papierowej. W związku z tym ustawa nie powinna ograniczać automatycznie możliwości prowadzenia korespondencji z beneficjentem w tej formie.</p>	
--	--	--	--	--

		<i>elektronicznej lub za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.</i>			
10	Art. 27 ust 9	<p><i>Art. 27 ust 9</i> <i>Informację pokontrolną oraz ostateczną informację pokontrolną w razie potrzeby uzupełnia się o zalecenia pokontrolne.</i></p> <p>Proponowana zmiana: <i>Art. 27 ust 9</i> <i>Informację pokontrolną oraz ostateczną informację pokontrolną w razie potrzeby uzupełnia się o zalecenia pokontrolne lub <u>rekomendacje.</u></i></p>	<p>Czy w związku z usunięciem w projekcie ustawy wdrożeniowej „rekomendacji”, nie będzie można ich formułować w informacji pokontrolnej?</p> <p>Jeśli nie, to prosimy o zmianę treści przepisu, zgodnie z propozycją.</p> <p>Rekomendacje są potrzebne z uwagi na ich edukacyjny i usprawniający charakter.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. W aplikacji e-Kontrola, służącej do prowadzenia kontroli projektów, przyjęto dokumentowanie czynności kontroli informacją pokontrolną, która może być uzupełniana o zalecenia pokontrolne (o charakterze finansowym lub niefinansowym). Wydawanie rekomendacji zwykle wiązało się z wątpliwościami, czy podmiot kontrolowany w ogóle ma je brać pod uwagę planując swoje działania / czynności / poprawę w mechanizmach realizacyjnych.</p>	
11	Art. 31 ust. 2	<p><i>Wykreślenie art. 31 ust. 2 w całości i wskazanie wszystkich opcji wyboru beneficjenta projektu IF zgodnie z treścią art. 59 rozporządzenia ogólnego.</i></p> <p><i>Art. 31 ust. 2. Beneficjentem projektu realizowanego w formie instrumentu finansowego może być wyłącznie Bank Gospodarstwa Krajowego, z wyłączeniem przypadków:</i> 1) o którym mowa w art. 59 ust. 1 rozporządzenia ogólnego; 2) o którym mowa w art. 59 ust. 2 rozporządzenia ogólnego, jeżeli beneficjent nie jest funduszem powierniczym, o którym mowa w art. 2 pkt 20 rozporządzenia ogólnego; 3) o którym mowa w art. 68 ust. 1 lit. a rozporządzenia ogólnego;</p>	<p>Niezrozumiałym jest sztuczne i niezgodne z przepisami art. 59 ust. 3 rozporządzenia ogólnego, zawężanie kategorii beneficjenta projektu realizowanego w formie instrumentów finansowych tylko i wyłącznie do Banku Gospodarstwa Krajowego z drobnymi wyjątkami dotyczącymi podjęcia się przez IZ bezpośredniego wdrażania IF i inicjatywy Invest UE. IZ powinna mieć możliwość wyboru beneficjenta projektu z zakresu IF zgodnie z wszystkim opcjami wskazanymi w art. 59 rozporządzenia ogólnego</p>	<p>Wyjaśnienie: Za przyjęciem proponowanego rozwiązania stoją racje, które w opinii projektodawcy zasługują na uwzględnienie przez wprowadzenie projektowanej regulacji - wsparcie zwrotne jest kierowane do ostatecznych odbiorców a nie do podmiotów udzielających takiego wsparcia, to właśnie interesy ostatecznych odbiorców powinny być</p>	

		<p>4) w którym środki programu zostały przekazane na realizację wsparcia w ramach inicjatywy InvestEU – w odniesieniu do tych środków;</p> <p>5) w którym Bank Gospodarstwa Krajowego jest instytucją pośredniczącą lub instytucją wdrażającą.</p>		<p>przedmiotem szczególnej troski projektodawcy. Jak wskazuje doświadczenie dwóch perspektyw finansowych, nadmiernie rozproszony system wdrażania wsparcia zwrotnego finansowanego ze środków UE, obniża efektywność wsparcia, m.in. w zw. z występowaniem problemu kanibalizacji, czy relatywnie wysokimi kosztami zarządzania. Problem ten jest powszechnie znany - zarówno Komisji Europejskiej, jak i ETO a także IK UP. Sygnalizowany jest również przez same IZ. ETO w swoim raporcie 19/2016 r. nt. wdrażania instrumentów finansowych w perspektywie 2007-2013 zwraca uwagę na problem ich efektywności w kontekście dużego rozproszenia oraz niskiej kapitalizacji. W perspektywie 2014-2020 w Polsce problem ten został w dużej mierze rozwiązany dzięki zakrojonemu na szeroką skalę uczestnictwu BGK w systemie wdrażania IF. Wprowadzie mediana wartości wydatków kwalifikowalnych w ramach umowy o</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>finansowaniu wynosi ok 105 mln zł, jednak dzięki pełnieniu przez BGK roli beneficjenta w 56 z 73 projektów IF, udało się ograniczyć to negatywne zjawisko. Skupienie wielu instrumentów pod szyldem jednej instytucji umożliwia korzystanie z efektu skali, wykorzystanie know-how i dzielenie się wiedzą pomiędzy zespołami inwestycyjnymi w ramach jednej instytucji. Takie rozwiązanie jest dzięki temu również bardziej efektywne kosztowo. W obecnej perspektywie finansowej IZ same zdecydowały o powierzeniu BGK wiodącej roli we wdrażaniu instrumentów finansowych i obawa o ewentualne zakłócenia w funkcjonowaniu tej instytucji nie była podnoszona.</p>	
12	Art. 34 ust. 6 pkt 3	<p><i>Art. 34 ust. 6. Warunkami realizacji ZIT są:</i> 3) <i>opracowanie i uchwalenie strategii rozwoju ponadlokalnego, o której mowa w art. 10g ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, w przypadku miejskiego obszaru funkcjonalnego, o którym mowa w ust. 2, miasta będącego siedzibą władz samorządowych województwa lub wojewody do dnia 31 grudnia 2025 r.</i></p>	<p>Wskazanie możliwości przyjęcia strategii rozwoju ponadlokalnego w terminie do 31 grudnia 2025 r. może wydłużyć proces ubiegania się o środki unijne i możliwość wykorzystania alokacji dla ZIT.</p> <p>Prosilibyśmy o wyjaśnienie, czy do czasu przyjęcia strategii ponadlokalnej ZIT wojewódzki powinien przyjąć dokument będący odpowiednikiem strategii</p>	<p>Uwaga uwzględniona Aby uniknąć wątpliwości należy doprecyzować, że do czasu uchwalenia strategii rozwoju ponadlokalnego warunkiem realizacji ZIT jest strategia ZIT.</p>	

			terytorialnej w celu przedstawienia do zaopiniowania przez IZ RPO? (czy ZIT-y miast będących siedzibą władz samorządowych województwa, mogą uruchomić realizację swoich projektów w ramach programu na podstawie art. 36 ust. 6 pkt 2?)		
13	Art. 36 ust. 6	Błędne odwołanie do art. 45	Sposób wyboru do dofinansowania projektów został opisany w art. 44	Uwaga uwzględniona	
14	Art. 39 ust. 3	Prośba o doprecyzowanie w dodatkowym ustępie, czy wszyscy partnerzy projektu muszą być ujęci w katalogu beneficjentów dla danego działania/poddziałania.	Wyjaśnienie wątpliwości	Wyjaśnienie: Beneficjentem jest partner wiodący.	
15	Art. 39 ust. 4	<i>Art. 39 ust. 4. Wybór partnerów jest dokonywany przed złożeniem wniosku o dofinansowanie.</i> Proponowana zmiana: <i>Art. 39 ust. 4. Wybór partnerów jest dokonywany przed złożeniem wniosku o dofinansowanie z zastrzeżeniem ust. 6</i>	Doprecyzowanie zapisu	Wyjaśnienie: W ocenie projektodawcy dodanie zastrzeżenia jest zbędne, ust. 6 jest wystarczającą podstawą do zastosowania odstępstwa.	
16	Art. 39 po ust. 5.	Propozycja dodania zapisu: W przypadku wycofania się partnera, za zgodą właściwej instytucji Lider może realizować projekt samodzielnie pod warunkiem zapewnienia prawidłowej i terminowej jego realizacji.	Ustawa nie przewiduje sytuacji wycofania się partnera z realizacji projektu. Sytuacja taka miała miejsce po przyznaniu dofinansowania, podpisaniu umowy oraz rozpoczęciu projektu. Po ponownej ocenie potencjału Beneficjenta (Lidera bez partnera) oraz sprawdzeniu, że bez udziału partnera projekt nadal spełnia warunki formalne określone w regulaminie konkursu IP wyraziła zgodę na samodzielną jego realizację przez Lidera.	Wyjaśnienie: W ocenie projektodawcy uzupełnienie nie jest konieczne. Jak wynika z uzasadnienia uwagi, rozwiązanie mogło być zastosowane w już ramach istniejących przepisów (dających mniejsze możliwości zmian projektów partnerskich niż przepisy	

				projektowane).	
17	Art. 39 ust. 6	<i>Art. 39 ust. 6. W przypadkach uzasadnionych koniecznością zapewnienia prawidłowej i terminowej realizacji projektu, w związku z wystąpieniem okoliczności, które nie mogły być znane wnioskodawcy ani właściwej instytucji na moment podpisania umowy o dofinansowanie projektu lub podjęcia decyzji o dofinansowaniu projektu, za zgodą właściwej instytucji, może nastąpić wybór partnera po zawarciu umowy o dofinansowanie projektu lub po podjęciu decyzji o dofinansowaniu projektu. Do wyboru partnera przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.</i>	W kontekście brzmienia tego ustępu rodzi się pytanie, czy w takim przypadku należy dokonać ponownej oceny/weryfikacji projektu?	Wyjaśnienie: W przepisie jest mowa o zgodzie instytucji, która nie powinna być wyrażana bezpodstawnie.	
18	Art. 41 ust. 4	<i>Art. 41 ust. 4 Grantobiorcą nie może być podmiot wykluczony z możliwości otrzymania dofinansowania.</i> Proponowana zmiana: <i>Art. 41 ust. 4 Grantobiorcą nie może być podmiot wykluczony z możliwości otrzymania dofinansowania <u>na podstawie odrębnych przepisów.</u></i>	Zmiana ma na celu ujednoczenie treści ustawy w zakresie użytych sformułowań (zob. art. 61 ust. 3 pkt 2)	Uwaga uwzględniona – terminologia zostanie ujednoczona.	

19	Art. 48 ust. 2	<p><i>Art. 48 ust. 2 Dokumenty i informacje wytworzone lub przygotowane przez właściwe instytucje w związku z oceną dokumentów i informacji przedstawianych przez wnioskodawców nie podlegają, do czasu zakończenia postępowania w zakresie wyboru projektów do dofinansowania, udostępnieniu w trybie przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej.</i></p> <p>Proponowana zmiana: <i>Art. 48 ust. 2 Dokumenty i informacje wytworzone lub przygotowane przez właściwe instytucje w związku z oceną dokumentów i informacji przedstawianych przez wnioskodawców nie podlegają, do czasu zakończenia postępowania w zakresie wyboru projektów do dofinansowania oraz <u>zakończenia procedury odwoławczej</u>, udostępnieniu w trybie przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej.</i></p>	<p>Z naszego doświadczenia wynika, że zasadne jest również nieudostępnianie dokumentów i informacji wytworzonych lub przygotowanych przez właściwe instytucje w związku z oceną dokumentów i informacji przedstawianych przez wnioskodawców do czasu zakończenia procedury odwoławczej. W praktyce często zdarzało się, że protesty składane są po zakończeniu oceny, tj. wyborze projektów do dofinansowania, zatem ten przepis w aktualnej treści (dokumenty byłyby nieudostępniane tylko do czasu zakończenia postępowania w zakresie wyboru projektów do dofinansowania) nie miałby zastosowania do udostępniania w trybie dostępu do informacji publicznej uzasadnienia IOK o braku podstaw do zmiany wyniku oceny.</p>	Wyjaśnienie: <p>Propozycja idzie zbyt daleko, z uwagi że przeciągające się procedury odwoławcze mogłyby całkowicie blokować dostęp do informacji publicznej o danym postępowaniu na bardzo długi czas.</p>	
20	Art. 49 ust. 3 pkt 2-4	<p>Postuluje się usunięcie wymagań określonych w art. 49 ust. 3 pkt 2-4 co do podawania tak szczegółowych danych.</p> <p><i>Art. 49 ust. 3. Instytucja zarządzająca w harmonogramie naborów wskazuje dodatkowo:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> <i>1) priorytet programu lub numer i nazwę działania, w ramach których planowany jest nabór;</i> <i>2) typy projektów podlegających dofinansowaniu w naborze;</i> <i>3) instytucję odpowiedzialną za ogłoszenie naboru;</i> <i>4) sposób wyboru projektów do dofinansowania.</i> 	<p>Już rozporządzenie ogólne narzuciło na IZ RPO WM wymóg prezentowania danych w harmonogramie naborów w bardzo szczegółowy sposób. Dodanie jeszcze informacji wskazanych w projekcie ustawy wdrożeniowej w przytoczonych punktach sprawi, że ten harmonogram będzie nieczytelny i utrudni znalezienie najważniejszych informacji. Dodatkowo, im więcej danych dokument będzie zawierał, tym istnieje większe ryzyko bardzo częstej jego aktualizacji, nawet przy najdrobniejszych zmianach. W naszej opinii podanie nr</p>	Wyjaśnienie: <p>Brzmienie przepisu jest m.in. wynikiem wcześniejszych sygnałów płynących od innych instytucji.</p> <p>Zakwestionowanie tego zakresu jako zbyt szerokiego napłynęło wyłącznie z UM Małopolskiego.</p>	

		<p>Proponowana zmiana: <i>Art. 49 ust. 3. Instytucja zarządzająca w harmonogramie naborów wskazuje dodatkowo priorytet programu lub numer i nazwę działania, w ramach których planowany jest nabór.</i></p>	<p>działania, rodzaju kwalifikujących się wnioskodawców, terminów dotyczących naboru, jak i jego wartości – jest wystarczające. Więcej szczegółów potencjalny wnioskodawca odnajdzie w SZOOP czy w Regulaminie konkursu.</p>		
21	<p>Art. 53 ust. 4 i 5</p>	<p><i>Art. 53 ust. 4 Właściwa instytucja informuje wojewodę o powołaniu komisji oceny projektów w ramach regionalnego programu.</i></p> <p><i>Ar. 53 ust. 5. Właściwa instytucja, na wniosek wojewody przekazany na piśmie lub drogą elektroniczną, umożliwi wojewodzie albo jego przedstawicielowi udział w pracach komisji oceny projektów w ramach regionalnego programu w charakterze obserwatora.</i></p> <p>Wykreślenie art. 53 ust. 4 i 5.</p>	<p>Postulat wykreślenia art. 53 ust. 4 i 5 wynika z tego, że zapewnienie udziału wojewody wiąże się z koniecznością zapewnienia dodatkowej obsługi administracyjnej, która w sytuacji braku wykorzystywania uprawnień nie przynosi wartości dodanej w procesie naboru.</p> <p>Ponadto, jako, że proces oceny projektów podlega ocenie Instytucji Audytowej w trakcie audytów systemu i operacji, nie jest konieczna obecność wojewody w charakterze obserwatora.</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p>	
22	<p>Art. 54 ust. 3</p>	<p><i>Art. 54 ust. 3. Niezakwalifikowanie projektu do kolejnego etapu może wynikać wyłącznie z zatwierdzenia wyniku oceny stanowiącego negatywną ocenę projektu, o której mowa w art. 56 ust. 5 i 6.</i></p> <p>Proponowana zmiana: <i>Art. 54 ust. 3. Niezakwalifikowanie projektu do kolejnego etapu może wynikać wyłącznie z zatwierdzenia wyniku oceny stanowiącego negatywną ocenę projektu, o której mowa w art. 56 ust. 5 i 6 <u>lub w przypadku wycofania projektu z procedury oceny przez wnioskodawcę.</u></i></p>	<p>Z naszych doświadczeń wynika, że wycofanie projektu przez wnioskodawcę z procedury oceny zdarza się w praktyce, a ustawa tej sytuacji nie reguluje.</p>	<p>Wyjaśnienie:</p> <p>Celowo ustawa nie reguluje instytucji wycofania projektu.</p> <p>Kwestię tę powinien przesądzać regulamin wyboru projektów.</p>	
23	<p>Art. 56 ust. 3</p>	<p><i>Art. 56 ust. 3. Zatwierdzenie wyniku oceny niestanowiącego oceny negatywnej, o której mowa w ust. 5 i 6, oznacza wybór projektu do dofinansowania albo zakwalifikowanie projektu do kolejnego etapu oceny.</i></p>	<p>Dotychczas w aktualnej ustawie wdrożeniowej było klarowne oddzielenie zatwierdzenia oceny (przewodniczący KOP) oraz rozstrzygnięcia konkursu (Zarząd Województwa) – teraz to</p>	<p>Wyjaśnienie:</p> <p>Zatwierdzenie wyniku może oznaczać tylko: wybór projektu do dofinansowania,</p>	

		<p>Istnieje wątpliwość w zakresie definicji „zatwierdzenia wyników oceny” – czy poprzez zatwierdzenie wyników oceny należy rozumieć wybór projektów do dofinansowania, czy też jak wskazuje słowo „albo” również zakwalifikowanie projektu do kolejnego etapu oceny.</p> <p>Ma to ważną konsekwencję – szersze rozumienie może oznaczać iż Zarząd Województwa powinien zatwierdzać wyniki po każdym etapie oceny, co jest bardzo dużym utrudnieniem i kosztuje dużo czasu.</p>	<p>rozróżnienie znika i stąd wątpliwości interpretacyjne.</p>	<p>negatywną ocenę projektu albo zakwalifikowanie projektu do kolejnego etapu, co wynika z projektu ustawy wprost.</p> <p>Natomiast ustawa abstrahuje od podziału kompetencji w ramach instytucji w zakresie zatwierdzania wyników oceny.</p>	
24	Art. 56 ust. 4	<p><i>Art. 56 ust. 4 Właściwa instytucja przekazuje niezwłocznie wnioskodawcy ~~w formie pisemnej lub~~ drogą elektroniczną - w formie elektronicznej, informację o zatwierdzonym wyniku oceny projektu oznaczającym wybór projektu do dofinansowania albo stanowiącym ocenę negatywną, o której mowa w ust. 5 i 6.</i></p> <p>Proponowana zmiana: <i>Art. 56 ust. 4 Właściwa instytucja przekazuje niezwłocznie wnioskodawcy drogą elektroniczną - w formie elektronicznej, informację o zatwierdzonym wyniku oceny projektu oznaczającym wybór projektu do dofinansowania albo stanowiącym ocenę negatywną, o której mowa w ust. 5 i 6.</i></p>	<p>Zmiana zapisu polegająca na wskazaniu, że informacje przekazywane są wyłącznie w postaci elektronicznej.</p> <p>W systemie elektronicznym składane są wnioski o dofinansowanie, w systemie odbywa się też uzupełnienie wniosku, jak również etap rozliczania projektu, dlatego uzasadnione jest, aby i informacja o zatwierdzonym wyniku oceny projektu oznaczającym wybór projektu do dofinansowania albo stanowiącym ocenę negatywną, o której mowa w ust. 5 i 6 była przesyłana wnioskodawcy tylko w formie elektronicznej.</p>	<p>Wyjaśnienie:</p> <p>W świetle obecnego projektu instytucja może przyjąć wskazane rozwiązanie.</p>	

25	<p>Art. 61 ust. 4</p>	<p>Modyfikacja treści art. 61 ust. 4, aby dotyczyła sytuacji niebudzących wątpliwości.</p> <p><i>Art. 61 ust. 4 W uzasadnionych przypadkach właściwa instytucja może odmówić zawarcia umowy o dofinansowanie projektu albo odmówić podjęcia decyzji o dofinansowaniu projektu, jeżeli <u>zachodzi obawa wyrządzenia szkody</u> w mieniu publicznym w następstwie zawarcia umowy o dofinansowanie projektu albo podjęcia decyzji o dofinansowaniu projektu, w szczególności gdy w stosunku do wnioskodawcy będącego osobą fizyczną lub członka organów zarządzających wnioskodawcy niebędącego osobą fizyczną toczy się postępowanie karne lub karne skarbowe za przestępstwo składania fałszywych zeznań, przekupstwa, przeciwko mieniu, wiarygodności dokumentów, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, obrotowi gospodarczemu, systemowi bankowemu, albo inne związane z wykonywaniem działalności gospodarczej lub popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowych, w związku z dofinansowaniem, które zostało udzielone ze środków publicznych na realizację projektu temu wnioskodawcy, podmiotowi powiązanemu z nim osobowo lub kapitałowo lub członkowi organów zarządzających tego wnioskodawcy lub podmiotu.</i></p>	<p>Przepis jest bardzo ogólny. Na instytucji ciąży obowiązek podjęcia decyzji o odmowie podpisania umowy i ewentualnie poniesienie negatywnych konsekwencji, gdyby wnioskodawca udowodnił, że jednak decyzja ta była niewłaściwa.</p> <p>Należy stworzyć precyzyjne zapisy, które pozwolą instytucji na weryfikację sytuacji opisanych w niniejszym artykule oraz umożliwią podjęcie takiej decyzji przez instytucję.</p> <p>Aktualnie w tym przepisie posłużono się ogólnymi zwrotami, które mogą być różnie interpretowane: „w uzasadnionych przypadkach...”, „instytucja może odmówić zawarcia umowy...”, „zachodzi obawa wyrządzenia szkody...”, „ w szczególności...gdy toczy się postępowanie karne...”.</p> <p>W obecnym brzmieniu, proponowane rozwiązanie narusza zasady sprawiedliwości społecznej, w tym równego dostępu do środków unijnych, jak również zasadę przejrzystości, uzależniając podpisanie umowy o dofinansowanie/podjęcie decyzji o dofinansowaniu jedynie od „obaw” instytucji w zakresie wyrządzenia szkody w mieniu publicznym.</p> <p>Przepis posługuje się niejasnym, uznaniowym i wysoce ocenym pojęciem „obawa” wyrządzenia szkody w mieniu publicznym.</p>		
----	------------------------------	---	--	--	--

			<p>Zgodnie z projektowaną treścią przepisu, obawa właściwej instytucji nie musi być nawet uzasadniona, a jedynie jest odczuwana, co może prowadzić do wykształcenia się niejednolitej praktyki wśród właściwych instytucji. Dodatkowo, projektowany przepis wprowadza wyjątek od podstawowej zasady domniemania niewinności, która nakazuje traktowanie nawet oskarżonego jako niewinnego, dopóki wina jego nie zostanie udowodniona i stwierdzona prawomocnym wyrokiem (art. 5 § 1 kpk). Wszelkie zaś wyjątki winny być interpretowane ściśle.</p> <p>Przepis w projektowanym brzmieniu naraża również na wysokie odszkodowania, w przypadkach, w których jednak obawa była bezpodstawną, bo postępowanie karne/karno skarbowe zostało umorzone na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 kpk.</p>		
26	Art. 61 ust. 6	<p><i>Art. 61 ust. 6 Właściwa instytucja informuje wnioskodawcę o przyczynach braku możliwości zawarcia umowy o dofinansowanie projektu lub podjęcia decyzji o dofinansowaniu projektu w przypadku:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1) niedokonania czynności, o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt 10; 2) wykluczenia go z możliwości otrzymania dofinansowania; 3) unieważnienia postępowania w zakresie wyboru projektów; 4) wystąpienia sytuacji, o której mowa w ust. 4. <p>Proponowana zmiana: <i>Art. 61 ust. 6 Właściwa instytucja informuje</i></p>	<p>Należy doprecyzować, że informacja, o której mowa w art. 61 ust. 6 nie stanowi podstawy do wniesienia protestu, o którym mowa w art. 63 ust. 1.</p> <p>Zmiana ma na celu określenie jasnych, niebudzących wątpliwości zasad wnoszenia protestu.</p>	Wyjaśnienie:	<p>Złożenie protestu zawsze musi się wiązać z zakwestionowaniem wyników oceny projektu. Art. 61 ust. 6 zawiera przesłanki, które nie wiążą się z oceną projektów.</p>

		<p>wnioskodawcę o przyczynach braku możliwości zawarcia umowy o dofinansowanie projektu lub podjęcia decyzji o dofinansowaniu projektu w przypadku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) niedokonania czynności, o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt 10; 2) wykluczenia go z możliwości otrzymania dofinansowania; 3) unieważnienia postępowania w zakresie wyboru projektów; 4) wystąpienia sytuacji, o której mowa w ust. 4. <p><u>Informacja, o której mowa w art. 61 ust. 6 nie stanowi podstawy do wniesienia protestu, o którym mowa w art. 63 ust. 1.</u></p>			
27	Art. 61 ust. 7	<p>Art. 61 ust. 7. Jeżeli właściwa instytucja po wybraniu projektu do dofinansowania a przed zawarciem umowy o dofinansowanie projektu albo podjęciem decyzji o dofinansowaniu projektu poweźmie wiedzę o okolicznościach mogących mieć negatywny wpływ na wynik oceny projektu to ponownie kieruje projekt do oceny w stosownym zakresie, o czym informuje wnioskodawcę. Przepisy rozdziału 14 i rozdziału 16 stosuje się odpowiednio.</p> <p>Proponowana zmiana: Art. 61 ust. 7. Jeżeli właściwa instytucja po wybraniu projektu do dofinansowania a przed zawarciem umowy o dofinansowanie projektu albo podjęciem decyzji o dofinansowaniu projektu poweźmie wiedzę o <u>innych, niż określone w art. 61 ust. 3 i 4 okolicznościach</u> mogących mieć negatywny wpływ na wynik oceny projektu, to ponownie kieruje projekt do oceny w stosownym zakresie, o czym informuje wnioskodawcę. Przepisy rozdziału 14 i rozdziału 16 stosuje się odpowiednio.</p>	Należy jednoznacznie wskazać, że przypadek określony w art. 61 ust. 7 stanowi inne, niż określone w art. 61 ust. 3 i 4 przypadki odmowy zawarcia umowy o dofinansowanie projektu lub podjęcia decyzji o dofinansowaniu projektu. Z brzmienia obecnego zapisu art. 61 ust. 7 nie wynika, że chodzi o inne niż określone w art. 61 ust. 3 i 4 przypadki odmowy zawarcia umowy o dofinansowanie projektu lub podjęcia decyzji o dofinansowaniu projektu, dlatego mogą zdarzyć się sytuacje, że wnioskodawcy wskazując za podstawę art. 61 ust. 7 będą składać protesty w sytuacjach określonych w art. 61 ust. 3 i 4.	Wyjaśnienie: Złożenie protestu zawsze musi się wiązać z zakwestionowaniem wyników oceny projektu. Art. 61 ust. 3 i 4 zawiera przesłanki, które nie wiążą się z oceną projektów. Natomiast art. 61 ust. 7 wiąże się bezpośrednio z oceną, tj. kryteriami, i w takiej sytuacji projekt wraca do oceny i rozdział o wyborze stosuje się odpowiednio.	

28	<p>Art. 63</p>	<p><i>Art. 63. Wnioskodawcy, w przypadku negatywnej oceny projektu, o której mowa w art. 56 ust. 5 i 6, wybranego w sposób konkurencyjny, przysługuje prawo wniesienia protestu w celu ponownego sprawdzenia złożonego wniosku w zakresie spełniania kryteriów wyboru projektów.</i></p> <p>Proponowana zmiana:</p> <p><i>Art. 63. Wnioskodawcy, w przypadku negatywnej oceny projektu, o której mowa w art. 56 ust. 5 i 6, wybranego w sposób konkurencyjny, przysługuje prawo wniesienia protestu w celu ponownego sprawdzenia złożonego wniosku w zakresie spełniania kryteriów wyboru projektów.</i></p> <p><u>Wyłącznej podstawy wniesienia protestu nie może stanowić wyczerpanie kwoty przeznaczonej na dofinansowanie projektów, o którym mowa w art. 77 ust. 3 ustawy.</u></p>	<p>W poprzedniej ustawie wdrożeniowej w rozdziale dotyczącym procedury odwoławczej w art. 53 ust. 3 istnieje treść zgodnie z którą „W przypadku gdy kwota przeznaczona na dofinansowanie projektów w konkursie albo w ramach rundy konkursu nie wystarcza na wybranie projektu do dofinansowania, okoliczność ta nie może stanowić wyłącznej przesłanki wniesienia protestu”. W projekcie ustawy wdrożeniowej 2021-2027 brak jest tak klarownego i jasnego odniesienia w tej kwestii. Wprawdzie w art. 63 wskazano, że przysługuje prawo wniesienia protestu w celu ponownego sprawdzenia złożonego wniosku w zakresie spełniania kryteriów wyboru projektów a w art. 64 ust. 2 pkt 4 wskazano, że protest ma zawierać „wskazanie kryteriów wyboru projektów, z których oceną wnioskodawca się nie zgadza, wraz z uzasadnieniem” i na podstawie art. 70 ust. 1 pkt 3 protest pozostawi się bez rozpatrzenia jeśli brak jest odniesienia do art. 64 ust. 2 pkt 4, to pomimo to proponuje się aby w rozdziale 14 lub 16 umieścić taką samą treść jak w ustawie na okres 2014-2020 aby Wnioskodawca nie miał wątpliwości co do możliwości złożenia protestu tylko z powodu braku wystarczającego dofinansowania jego projektu.</p>	<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Brzmienie, proponowane przez zgłaszającego uwagę, nie stanowi odpowiednika aktualnie obowiązującej regulacji. Jedyne przypadek wyczerpania alokacji w konkursie stanowi negatywną ocenę i jednocześnie, zgodnie z aktualnie obowiązującym art. 53 ust. 3 ustawy wdrożeniowej, nie może stanowić wyłącznej przesłanki wniesienia protestu, który podlegać będzie rozpatrzeniu. Natomiast propozycja zgłaszającego uwagę odnosi się do wyczerpania alokacji w działaniu lub kategorii regionu, a w takim przypadku protest nie jest rozpatrywany – instytucja pozostawia go bez rozpatrzenia.</p>	
----	-----------------------	--	---	--	--

29	Art. 65 ust. 4	<p><i>Art. 65 ust. 4 W przypadku, o którym mowa w ust. 3 zdanie drugie, właściwa instytucja, o której mowa w art. 67, pozostawia protest bez rozpatrzenia, informując o tym wnioskodawcę.</i></p> <p><i>Błędne odwołanie do art. 67.</i></p>	Instytucje właściwe do rozpatrzenia protestu wskazane są w art. 66.	<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Odwołanie jest prawidłowe. Przepis ten w zdaniu pierwszym dotyczy wniesienia oświadczenia o wycofaniu protestu do instytucji właściwej do rozpatrzenia protestu, a w zdaniu drugim – do instytucji, za pośrednictwem której wnoszony jest protest, czyli tej, o której mowa w art. 67.</p>	
30	Art. 66	<p><i>Art. 66 Protest jest rozpatrywany przez instytucję: 1) zarządzającą (...)</i></p> <p>Proponowana zmiana: <i>Art. 66 Protest jest rozpatrywany przez instytucję: 1) zarządzającą, która może upoważnić, w formie pisemnej, pracowników obsługujących tę instytucję do podejmowania w jej imieniu rozstrzygnięć w przedmiocie złożonego protestu</i></p>	<p>Należy dodać zapis wskazujący, że IZ – Zarząd Województwa może upoważniać jej pracownika do podejmowania rozstrzygnięć w przedmiocie złożonego protestu.</p> <p>Uregulowanie w ustawie możliwości udzielania upoważnienia przez IZ (ZW) pracownikom tej instytucji (zmiana ma na celu umożliwienie rozpatrywania protestów przez dyrektorów i jego zastępców właściwych komórek merytorycznych, w których rozpatrywany jest protest). Zmiana przyczyni się do skrócenia czasu trwania rozpatrywania protestów i uproszczenia skomplikowanego procesu rozpatrywania protestów przez Zarząd Województwa. Przyczyni się również do uniknięcia nadmiernego obciążenia administracyjnego instytucji.</p> <p>Zgodnie z aktualnym orzecznictwem sądów</p>	<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Przepisy takie, w niezmienionej postaci, w ustawach dot. kolejnych okresów programowania, funkcjonują od lat. Analiza przywołanych w uwadze orzeczeń wskazuje, że problem może leżeć nie tyle w samej regulacji, co w działaniach i regulacjach danego zarządu. Przykładowo, w uzasadnieniu przywołanego przez zgłaszającego uwagę wyroku NSA stwierdza on: „W rozpoznanej sprawie instytucją właściwą był Zarząd Województwa Śląskiego. Zawarte w Regulaminie sformułowanie, że</p>	

			<p>administracyjnych, władcze rozstrzygnięcie, jakim jest rozpatrzenie protestu może podjąć tylko w drodze uchwały Zarząd Województwa (zob. wyrok WSA w Gliwicach IV SA/GI 976/17: WSA uznał, że nie jest możliwe udzielenie upoważnienia ani pełnomocnictwa do dokonania czynności władczych, jaką jest rozpatrzenie protestu w konkursie. Zarząd Województwa nie jest uprawniony ani na podstawie pełnomocnictwa, ani na podstawie upoważnienia do umocowania pracowników urzędu marszałkowskiego do czynności związanych z rozpatrzeniem protestu; wyrok NSA II GSK 3688/17: NSA uznał, że rozpatrzenie protestu od negatywnej oceny projektu zgłoszonego do postępowania konkursowego w ramach regionalnego programu operacyjnego nie mieści się w zakresie "bieżącej działalności województwa" w rozumieniu art. 57 ust. 5 u.s.w., stąd też i ten przepis nie stanowi podstawy prawnej do upoważnienia do podejmowania władczych rozstrzygnięć zastrzeżonych do wyłącznej kompetencji kolegiального organu w sprawach dotyczących praw i obowiązków podmiotów ubiegających się w postępowaniu konkursowym o dofinansowanie projektów. Podstawę taką stanowi jedynie art. 9 ust. 1 pkt 2) w zw. z art. 55 pkt 1 ustawy wdrożeniowej; czy też wyrok NSA II GSK 4267/17, gdzie NSA uznał, że rozpatrzenie</p>	<p>rozpatrywaniem protestów w IZ RPO WSL zajmuje się Wydział Rozwoju Regionalnego, Referat procedury odwoławczej, a instytucją rozpatrującą protest jest Zarząd Województwa, wskazuje na to, że czynności, takie jak np. sprawdzenie zgodności złożonego wniosku z kryterium lub kryteriami wskazanymi w proteście, zostaną wykonane przez Wydział (czyli osoby zatrudnione w Wydziale lub przez Wydział przy ewentualnym udziale ekspertów), natomiast decyzję o sposobie rozstrzygnięcia protestu, to jest o jego uwzględnieniu lub nieuwzględnieniu podejmie, na podstawie oceny dokonanej przez Wydział, podejmie Zarząd Województwa (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 28 marca 2017 r., sygn. akt II GSK 797/17, publ. na stronie orzeczenia.nsa.gov.pl. Tym samym przy zachowaniu rozdzielności pomiędzy rozpatrzeniem protestu, rozumianym, jako weryfikacja złożonego</p>	
--	--	--	---	---	--

			<p>protestu dokonane zostało przez nieuprawniony do tego podmiot, a więc w sposób rażąco naruszający prawo, co miało istotny wpływ na wynik oceny).</p> <p>Procedura rozpatrywania protestu przez ZW - od zgłoszenia punktu obejmującego rozstrzygnięcie protestu na posiedzenie zarządu, poprzez jego przyjęcie, a następnie podpisanie przez ZW jest bardzo czasochłonna, angażuje też wielu pracowników urzędu, a przede wszystkim, przy dużej liczbie protestów, powoduje znaczne obciążenie ZW.</p>	<p>protestu i przygotowanie rozstrzygnięcia (dokonanym przez pracowników wydziału) a podpisaniem rozstrzygnięcia przez członków zarządu, rozwiązałoby problem. Zwłaszcza, że wg uchwały NSA w składzie 7 sędziów, do zarządu nie ma zastosowania art. 24 kpa w zakresie włączeń. Do dalszej analizy.</p>	
31	Art. 67 ust. 1	<i>Protest jest wnoszony za pośrednictwem instytucji, o której mowa w art. 44 ust. 1 (...)</i> Należałoby zrezygnować z obligatoryjnego etapu postępowania, jakim jest autokorekta i pozostawić tę możliwość do uregulowania w dokumentacji konkursowej właściwym instytucjom.	Institucja autokorekty wydłuża postępowanie, w praktyce sprowadzając się najczęściej do podtrzymania przez instytucję pośredniczącą stanowiska w sprawie negatywnej oceny (w Województwie Małopolskim jest to 3,6% uwzględnionych protestów, 3,8% pozostawionych bez rozpatrzenia na poziomie IOK w ramach autokorekty, natomiast na poziomie IZ 18% uwzględnionych, 2% bez rozpatrzenia).	Wyjaśnienie. Regulacja uwzględnia różne systemy realizacji i potrzeby ogółu instytucji. Brak sygnałów od większej liczby instytucji zarządzających o nadmiernej „uciążliwości” instrumentu autokontroli. Ponadto, termin wskazany w art. 67 ust. 1, jest terminem maksymalnym. Co do zasady więc jeśli właściwa instytucja jest przeświadczona o właściwości swojego rozstrzygnięcia może niezwłocznie przekazać protest do instytucji właściwej do jego rozpatrzenia.	
32	Art. 67 ust. 2 pkt 2	<i>Art. 67 ust. 2. Instytucja, o której mowa w art. 44 ust. 1, w terminie 14 dni od dnia otrzymania protestu weryfikuje wyniki</i>	Jeśli instytucja autokorekty zostanie utrzymana, to wnosilibyśmy o jednoznaczne	Wyjaśnienie. Uwaga niezrozumiała.	

		<p>dokonanej przez siebie oceny projektu w zakresach, o których mowa w art. 64 ust. 2 pkt 4 i 5, i:</p> <p>2) (...) kieruje protest wraz z otrzymaną od wnioskodawcy dokumentacją do właściwej instytucji, o której mowa w art. 66, uzasadniając brak podstaw zmiany wyniku oceny, oraz informuje wnioskodawcę o przekazaniu protestu.</p> <p>Proponowana zmiana:</p> <p>Art. 67 ust. 2. Instytucja, o której mowa w art. 44 ust. 1, w terminie 14 dni od dnia otrzymania protestu weryfikuje wyniki dokonanej przez siebie oceny projektu w zakresach, o których mowa w art. 64 ust. 2 pkt 4 i 5, i:</p> <p>2) (...) kieruje protest wraz z otrzymaną od wnioskodawcy dokumentacją do właściwej instytucji, o której mowa w art. 66, uzasadniając brak podstaw zmiany wyniku oceny, oraz informuje wnioskodawcę o przekazaniu protestu. <u>Uzasadnienie dotyczące braku podstaw do zmiany podjętego rozstrzygnięcia nie jest wiążące dla instytucji rozpatrującej protest.</u></p>	<p>wskazanie w ustawie, że instytucja rozpatrująca protest nie jest związana uzasadnieniem dotyczącym braku podstaw do zmiany podjętego rozstrzygnięcia.</p> <p>Z naszego doświadczenia wynika, że zapis w aktualnym kształcie jest problematyczny zarówno dla instytucji pośredniczących, jak i samych wnioskodawców.</p> <p>Z projektowanego zapisu nie wynika, czy instytucja rozpatrująca protest jest związana stanowiskiem IOK.</p> <p>Jeśli przyjąć, że IRP związana jest stanowiskiem IOK wyrażonym w uzasadnieniu, to w sytuacji, w której IRP nie zgadza się z oceną dokonaną w uzasadnieniu (np. podnoszone są punkty w jednym z kryteriów oceny, a IRP uważa, że podniesione być nie powinny), IRP ogranicza się możliwość podjęcia samodzielnego rozstrzygnięcia.</p> <p>Sytuacja staje się tym bardziej problematyczna, że z ustawy jednoznacznie nie wynika, czy uzasadnienie dotyczące braku podstaw do zmiany podjętego rozstrzygnięcia ma być udostępniane wnioskodawcy, czy też nie.</p> <p>Mając na uwadze treść art. 48 ust. 2 nie jest jednoznaczne, że wnioskodawcy nie powinno być udostępniane stanowisko instytucji dokonującej autokorekty. Jest to element oceny projektu danego wnioskodawcy, więc skoro wnioskodawca zna uzasadnienie</p>	<p>Analogicznie do aktualnie obowiązujących przepisów tak i w projekcie nie ma żadnego przepisu, który mógłby sugerować związanie IRP stanowiskiem instytucji, za pośrednictwem której jest wnoszony protest. Instrument autokontroli ma za zadanie wyłącznie ograniczyć liczbę protestów skierowanych do rozpatrzenia przez IZ/IP. Instrument ten w żaden sposób nie wpływa i nie ogranicza kompetencji instytucji właściwej do rozpatrzenia protestu. Aby ograniczyć ustawowe kompetencje IRP do samodzielnego rozstrzygnięcia protestu poprzez jej związanie wynikiem autokontroli dokonanej na podstawie art. 67 musiałoby to wprost wynikać z ustawy. A tak nie jest.</p>	
--	--	--	---	--	--

			<p>dla oceny projektu na poprzednich etapach oceny, nic nie stałoby na przeszkodzie, aby udostępnić mu także uzasadnienie stanowiska IOK.</p> <p>W sytuacji w której, wnioskodawca zapoznałby się z uzasadnieniem IOK, a w ustawie nie byłoby doprecyzowania, że IRP nie jest treścią tego uzasadnienia związana, i IRP miałyby odmienne poglądy co do dokonanej przez IOK oceny (np. IOK podtrzymałby negatywną ocenę, ale jednocześnie podniósłby punktację w jednym z kryteriów oceny, a IRP uznałoby to za niezasadne), wnioskodawca z pewnością takie działanie by zaskarżył.</p>		
33	<p>Art. 70. ust 1.</p>	<p><i>Art. 70 ust. 1. Protest pozostawia się bez rozpatrzenia, jeżeli mimo prawidłowego pouczenia, o którym mowa w art. 56 ust. 7, został wniesiony: (...)</i></p> <p>Proponowana zmiana:</p> <p>wykreślenie sformułowania o treści: <i>„jeżeli mimo prawidłowego pouczenia”</i></p> <p>oraz dodanie ust. 4 i 5 o treści: <i>został wniesiony: (...)</i> 4. w wyniku błędnego pouczenia o możliwości wniesienia protestu, gdy możliwość ta nie wynika z przepisów ustawy. 5. w trakcie realizacji procedury odwoławczej uzyskał dofinansowanie</p>	<p>Propozycja uzupełnienia / otwarcia katalogu przesłanek pozostawienia protestu bez rozpatrzenia, kiedy z innych przyczyn jego wniesienie jest niedopuszczalne.</p> <p>Konieczność uzupełnienia zapisu wynika z doświadczeń w realizacji procedury odwoławczej w perspektywie 2014-2020. Dotychczas bowiem ustawodawca nie regulował wskazanych kwestii.</p> <p>Zastosowanie formuły „jeżeli mimo prawidłowego pouczenia ...” nie eliminuje przypadków, o których dodanie wnioskujemy.</p> <p>Odnosnie pkt 4 – w przypadku, gdy instytucja błędnie pouczy o możliwości wniesienia protestu, gdy możliwość ta nie wynika z przepisów ustawy – błędne</p>	<p>Wyjaśnienie. Wykreślenie wyrazów „jeżeli mimo prawidłowego pouczenia” nie ma uzasadnienia w kontekście wyjaśnienia zgłoszonej uwagi. Co do proponowanego pkt 5 w takiej sytuacji protest powinien być wycofany i pozostawiony w związku z tym bez rozpatrzenia bez możliwości wniesienia skargi do wsa (art. 66 ust. 6). Dodanie tego w art. 70 teoretycznie rzecz biorąc umożliwi takiemu wnioskodawcy wniesienie skargi do wsa, co nie ma uzasadnienia w przypadku uzyskania przez</p>	

			<p>pouczenie o przysługujących środkach prawnych, które na gruncie ustawy nie przysługują - nie daje podstaw do wniesienia takiego środka. A jeśli już taki środek zostanie złożony, to ustawa powinna regulować, co IZ /IP ma w takiej sytuacji zrobić – należy dookreślić, że protest pozostawia się bez rozpatrzenia.</p> <p>Odnosnie pkt 5 – obecnie, aby móc pozostawić taki protest bez rozpatrzenia, należy prosić wnioskodawcę o jego wycofanie, wówczas mamy podstawę pozostawienia go bez rozpatrzenia. Może zatem dojść do sytuacji, gdzie konieczne będzie rozpatrzenie takiego bezprzedmiotowego protestu, w sytuacji gdy wnioskodawca nie wycofa protestu.</p>	<p>wnioskodawcę dofinansowania. Do uwzględnienia prop. z pkt 4 z pewną modyfikacją, tj. poprzez wskazanie, że pozostawiony bez rozpatrzenia jest protest, który pomimo prawidłowego pouczenia został wniesiony przez podmiot nieuprawniony (tj. niebędący wnioskodawcą) lub niespełniający przesłanek z art. 63 (tj. nie dot. projektu wybieranego w trybie konkurencyjnym, nie od oceny negatywnej).</p>	
34	Art. 70 ust. 1 pkt 2	<p><i>Art. 70 ust. 1 pkt 2 Protest pozostawia się bez rozpatrzenia, jeżeli mimo prawidłowego pouczenia, o którym mowa w art. 56 ust. 7, został wniesiony:</i></p> <p><i>2) przez podmiot wykluczony z możliwości otrzymania dofinansowania</i></p> <p>Proponowana zmiana: <i>Art. 70 ust. 1 pkt 2 Protest pozostawia się bez rozpatrzenia, jeżeli mimo prawidłowego pouczenia, o którym mowa w art. 56 ust. 7, został wniesiony:</i></p> <p><i>2) przez podmiot wykluczony z możliwości otrzymania dofinansowania <u>na podstawie odrębnych przepisów</u></i></p>	Zmiana ma na celu ujednoczenie treści ustawy w zakresie użytych sformułowań (zob. art. 61 ust. 3 pkt 2)	Uwaga uwzględniona Terminologia zostanie ujednoczona	
35	Art. 72 ust. 2	<p><i>Art. 72 ust. 2 Dokumenty i informacje w ramach procedury odwoławczej przekazywane są w formie pisemnej albo w postaci elektronicznej pozwalającej na jej utrwaleniu na trwałym nośniku lub w systemie teleinformatycznym lub drogą</i></p>	Zmiana zapisu, że dokumenty i informacje w ramach procedury odwoławczej przekazywane są wyłącznie w postaci elektronicznej.	Wyjaśnienie. Opisywany problem nie uzasadnienia wprowadzenia proponowanego	

		<p><i>elektroniczną. Protest (...) wymagają odpowiednio podpisu własnoręcznego albo opatrzenia kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.</i></p> <p>Proponowana zmiana: <i>Art. 72 ust. 2 Dokumenty i informacje w ramach procedury odwoławczej przekazywane są w postaci elektronicznej pozwalającej na jej utrwaleniu na trwałym nośniku lub w systemie teleinformatycznym lub drogą elektroniczną. Protest (...) wymagają odpowiednio opatrzenia kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.</i></p>	<p>W systemie elektronicznym składane są wnioski o dofinansowanie, w systemie odbywa się też uzupełnienie wniosku, etap rozliczania projektu, dlatego uzasadnione jest aby i etap procedury odwoławczej był już tylko elektroniczny.</p> <p>W praktyce IZ RPO pojawiają się sytuacje, w których wnioskodawca w zakresie jednego projektu składa protest dwutorowo, tj. w formie pisemnej i elektronicznej, czasami treść tych protestów jest różna – pojawiają się problemy przy obliczaniu terminów (czy protest wniesiony w terminie, jaki jest czas na rozpatrzenie protestu), jak również ocena jaki jest zakres zarzutów. Usunięcie postanowień dotyczących możliwości wnoszenia pism w formie elektronicznej opisujący problem rozwiąże.</p>	<p>ograniczenia. Projektowany przepis wyraźnie stanowi, że protest jest wnoszony w formie pisemnej albo elektronicznej. Należy podkreślić, że kolejnym etapem procedury odwoławczej jest etap sądowy, w ramach którego również nie ma takiego ograniczenia.</p>	
36	<p>Art. 73 ust. 6</p>	<p><i>Art. 73 ust. 6. Wniesienie skargi:</i> 1) <i>po terminie, o którym mowa w ust. 2,</i> 2) <i>bez kompletnej dokumentacji,</i> 3) <i>bez uiszczenia wpisu stałego w terminie, o którym mowa w ust. 2,</i> - <i>powoduje pozostawienie jej bez rozpatrzenia, z zastrzeżeniem ust. 7.</i></p> <p>Proponowana zmiana: <i>Art. 73 ust. 6. Wniesienie skargi:</i> 1) <i>po terminie, o którym mowa w ust. 2,</i> 2) <i>bez kompletnej dokumentacji,</i> 3) <i>bez uiszczenia wpisu stałego w terminie, o którym mowa w ust. 2,</i> - <i>powoduje odrzucenie skargi, z zastrzeżeniem ust. 7.</i></p>	<p>Zachodzi konieczność ujednolicenia skutków prawnych niezapełnienia braków formalnych skargi bez rozróżnienia na rodzaj braku formalnego skargi. W aktualnej treści ustawy wdrożeniowej, jak i w projektowanej treści ustawy, istnieją dwa reżimy prawne w zakresie skutku niezapełnienia braków formalnych skargi uzależnionego od rodzaju braku formalnego (reżim ustawy wdrożeniowej w przypadku niezapełnienia braków formalnych skargi wskazanych w art. 73 ust. 6 projektowanej ustawy ze skutkiem w postaci pozostawienia skargi bez rozpatrzenia oraz reżim ustawy</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>	

			<p>ppsa w innych, niewymienionych w przepisach ustawy wdrożeniowej przypadkach, tj. np. brak podpisu pod skargą, czy brak pełnomocnictwa, ze skutkiem w postaci odrzucenia skargi. Inny jest też środek zaskarżenia w dwóch ww. opisanych sytuacjach. W pierwszej sytuacji, w przypadku wydania postanowienia o pozostawieniu skargi bez rozpatrzenia, skarżącemu przysługuje skarga kasacyjna, w drugim przypadku, tj. wydania postanowienia o odrzuceniu skargi, skarżącemu przysługuje zażalenie na postanowienie sądu I instancji do NSA). Przykładowo w reżimie ustawy wdrożeniowej, w przypadku wniesienia skargi po terminie sąd pozostawi skargę bez rozpatrzenia, a w przypadku reżimu ustawy ppsa, sąd odrzuci skargę. Mając na uwadze odpowiednie stosowanie art. 49 ppsa w zw. z art. 58 ppsa do przepisów ustawy wdrożeniowej, czy też art. 220 ppsa zupełnie niezrozumiałe jest odrębne uregulowanie tych samych sytuacji prawnych. Z orzecznictwa sądowego wynika, że wprowadzenie różnych skutków prawnych uzależnionych od stosowanego reżimu prawnego jest problematyczne, zwłaszcza jeśli skarga zawiera więcej niż jeden brak formalny (brak opisany w ustawie wdrożeniowej i brak, co do którego na podstawie przepisów ppsa powinno się skargę odrzucić). Zob. wyrok. I SA/Ke 187/20, I GZ 177/18, I SA/OI 357/19.</p>		
--	--	--	--	--	--

37	<p>Art. 73 ust. 7</p>	<p><i>Art. 73 ust. 7 W przypadku wniesienia skargi bez kompletnej dokumentacji lub bez uiszczenia wpisu stałego sąd wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia dokumentacji lub uiszczenia wpisu w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania, pod rygorem pozostawienia skargi bez rozpatrzenia. Wezwanie wstrzymuje bieg terminu, o którym mowa w ust. 5.</i></p> <p>Proponowana zmiana: <i>Art. 73 ust. 7 W przypadku wniesienia skargi bez kompletnej dokumentacji lub bez uiszczenia wpisu stałego sąd wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia dokumentacji lub uiszczenia wpisu w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania, <u>pod rygorem odrzucenia skargi</u>. Wezwanie wstrzymuje bieg terminu, o którym mowa w ust. 5.</i></p>	<p>Zmiana ma na celu dostosowanie treści art. 73 ust. 7 do treści art. 73 ust. 6</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>	
38	<p>Art. 73 ust. 8 pkt 1 lit. a</p>	<p><i>Art. 73 ust. 8. W wyniku rozpoznania skargi sąd może:</i></p> <p><i>1) uwzględnić skargę, stwierdzając, że:</i></p> <p><i>a) ocena projektu została przeprowadzona w sposób naruszający prawo i naruszenie to miało istotny wpływ na wynik oceny, przekazując jednocześnie sprawę właściwej instytucji w celu ponownego rozpatrzenia podjętego przez nią rozstrzygnięcia w przedmiocie nieuwzględnienia protestu, o którym mowa w art. 69 ust. 1 pkt 2 albo w przedmiocie negatywnej ponownej oceny, o której mowa w art. 69 ust. 4 pkt 2,</i></p> <p>Proponowana zmiana: <i>Art. 73 ust. 8. W wyniku rozpoznania skargi sąd może:</i></p> <p><i>1) uwzględnić skargę, stwierdzając, że:</i></p> <p><i>a) ocena projektu została przeprowadzona w sposób naruszający prawo i naruszenie to miało istotny wpływ na wynik oceny, przekazując jednocześnie sprawę właściwej instytucji w celu ponownego rozpatrzenia</i></p>	<p>Z doświadczenia IZ RPO wynika, że konieczne jest uzupełnienie przedmiotowego uregulowania.</p> <p>Proponowany przez ustawodawcę zapis nie uwzględnia wszystkich możliwych do wystąpienia sytuacji.</p> <p>Zgodnie z orzecznictwem sądów administracyjnych, zwrot „właściwa instytucja” może oznaczać zarówno instytucję rozpatrującą protest, jeśli sąd stwierdził, że protest nie został prawidłowo rozpatrzony, jak również instytucję dokonującą wyboru projektów – tj. instytucję, o której mowa w projektowanym art. 44 ust. 1 – która dokonywała pierwotnej oceny projektu lub instytucję, która dokonywała ponownej oceny, po zwrocie projektu do oceny przez instytucję</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Pojęcie „właściwej instytucji” jest jasne i nie budzi wątpliwości.</p>	

		<p><i>podjętego przez nią rozstrzygnięcia w przedmiocie wyboru projektu do dofinansowania w sposób konkurencyjny, o którym mowa w art. 44, w przedmiocie nieuwzględnienia protestu, o którym mowa w art. 69 ust. 1 pkt 2 albo w przedmiocie negatywnej ponownej oceny, o której mowa w art. 69 ust. 4 pkt 2</i></p>	<p>rozpatrującą protest.</p> <p>W celu usunięcia wątpliwości, która instytucja jest instytucją właściwą po wyroku przekazującym sprawę do ponownego rozpatrzenia, nie można ograniczyć się tylko do wskazania przy instytucji dokonującej wyboru projektu przypadku, o którym mowa w art. 69 ust. 4 pkt 2.</p> <p>Bywa bowiem tak, że sąd uznaje procedurę odwoławczą za przeprowadzoną w sposób prawidłowy, ale stwierdza uchybienia po stronie IOK, które nie może zostać naprawione przez instytucję rozpatrującą protest. Przykładowo: IRP dokonało prawidłowej merytorycznej oceny projektu pod kątem zarzutów podniesionych w proteście, jednak w wyniku wniesienia skargi, WSA w Krakowie z urzędu stwierdził, że ocena merytoryczna projektu została przeprowadzona przez IOK z naruszeniem procedur, gdyż dokonał jej tylko jeden oceniający zamiast dwóch (zgodnie z dokumentacją konkursową oceny miało dokonać dwóch oceniających). Sąd w wyniku rozpoznania skargi skierował sprawę nie do IRP (gdyż ta błędu naprawić na swoim poziomie nie mogła), tylko do IOK, która odpowiadała za ocenę merytoryczną projektu (sygn. I SA/Kr 332/18, I SA/Kr 343/18).</p> <p>Mając na uwadze opisany przypadek, gdyby pozostawić przepis w projektowanym brzmieniu, sąd musiałby najpierw</p>		
--	--	---	--	--	--

			<p>skierować sprawę do instytucji rozpatrującej protest, która musiałaby uwzględnić protest przekazując sprawę instytucji, o której mowa w art. 44 ust. 1, w celu przeprowadzenia ponownej oceny projektu (przy założeniu, że byłoby to możliwe – w opisywanym przypadku oceny na etapie wyboru jak również rozpatrywania protestu dokonywała ta sama instytucja - IZ, więc komórka odpowiedzialna za rozpatrywanie protestu nie mogła skierować projektu do ponownej oceny do innej, działającej w ramach IZ komórki odpowiedzialnej za ocenę projektu), a dopiero ta instytucja przeprowadzałyby ponowną ocenę, czyli realizowałyby wyrok sądu.</p> <p>Proponowany przez nas zapis likwiduje lukę prawną oraz usprawnia i przyspiesza procedurę, dając przy tym sądowi elastyczność w skierowaniu sprawy od razu do właściwej instytucji.</p>		
39	Art. 77 ust. 2	<p><i>Art. 77 ust. 2 pkt 1 2. W przypadku, gdy na jakimkolwiek etapie postępowania w zakresie procedury odwoławczej zostanie wyczerpana kwota przeznaczona na dofinansowanie projektów w ramach działania lub kategorii regionu:</i></p> <p><i>1) właściwa instytucja, do której wpłynął protest, pozostawia go bez rozpatrzenia, informując o tym wnioskodawcę, pouczając jednocześnie o możliwości wniesienia skargi do sądu administracyjnego na zasadach określonych w art. 73;</i></p> <p>Proponowana zmiana:</p>	<p>Z naszych doświadczeń wynika, że niezależnie od wyczerpania kwoty alokacji w ramach działania czy kategorii regionu, należałoby rozpatrzyć protest, gdyż w przeciwnym wypadku nie będziemy w stanie zweryfikować, czy ocena IOK była prawidłowa. Dla projektu, który uzyskał negatywną ocenę na kryteriach zerojedynkowych lub nie uzyskał minimalnej liczby punktów zamykana jest droga do otrzymania dofinansowania, w</p>	Wyjaśnienie.	<p>Uwzględnienie uwagi miałyby się z celem regulacji, której uwaga dotyczy.</p> <p>W przepisie tym chodziło właśnie dokładnie o to, żeby nie uruchamiać procedury odwoławczej w sytuacji, gdy co do zasady nie ma możliwości, aby wnioskodawca mógł</p>

		<p>Art. 77 ust. 2 pkt 1 <i>W przypadku, gdy na jakimkolwiek etapie postępowania w zakresie procedury odwoławczej zostanie wyczerpana kwota przeznaczona na dofinansowanie projektów w ramach działania lub kategorii regionu:</i> 1) <u>właściwa instytucja, do której wpłynął protest, w rozstrzygnięciu protestu wskazuje, że nie mogła go uwzględnić, pouczając jednocześnie wnioskodawcę o możliwości wniesienia skargi do sądu administracyjnego na zasadach określonych w art. 73</u></p>	<p>sytuacji w której pojawią się wolne środki w ramach działania/kategorii regionu. W przypadku list rezerwowych znaczenie ma również liczba uzyskanych punktów, podniesienie punktów na etapie procedury odwoławczej może mieć znaczenie przy przydzielaniu dofinansowania w przypadku pojawienia się środków na późniejszym etapie wdrażania programu. Ponadto wyczerpanie alokacji w ramach działania lub kategorii regionu jest bardzo płynne, biorąc pod uwagę różnice kursowe EUR, jak i rezygnacje z podpisania umowy przez wnioskodawców, brak możliwości podpisania umowy z wybranym wnioskodawcą, zwroty nieprawidłowo wykorzystanych środków europejskich.</p> <p>W przypadku zmiany treści art. 77 ust. 2 pkt 1 należałoby również dostosować treść art. 72 ust. 2, art. 73 ust. 1, 2 i 3.</p>	osiągnąć pożądany cel, czyli uzyskanie dofinansowania.	
40	Art. 112 pkt 16	<p>Art. 207 ust. 4 <i>W przypadku, o którym mowa w ust. 1, beneficjent zostaje wykluczony z możliwości otrzymania środków, o których mowa w ust. 1, jeżeli:</i> (...) 3) <i>nie zwrócił środków wraz z odsetkami w terminie 14 dni od dnia upływu terminu, o którym mowa w ust. 1 (...)</i></p> <p>Proponowana zmiana: dodanie do art. 207 ust. 4a o treści: <i>W przypadku o którym mowa w ust. 4 pkt 3, wykluczenie z możliwości otrzymania środków, o których mowa w ust. 1 następuje z mocy prawa, dlatego nie ma na niego wpływu wydawanie decyzji, o których mowa w art. 61 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o</i></p>	<p>Zmiana ma na celu doprecyzowanie treści przepisu poprzez jednoznaczne wskazanie, że wydanie decyzji o których mowa w art. 61 ufp nie wpływa na skutek w postaci wykluczenia z możliwości otrzymania dofinansowania, jeśli beneficjent nie zwrócił środków wraz z odsetkami w terminie 14 dni od dnia upływu terminu, o którym mowa w art. 207 ust. 1, gdyż skutek ten następuje z mocy prawa i żadna czynność organu (np. w postaci udzielenia ulgi w spłacie należności) nie może mieć na niego wpływu.</p>	Uwaga nieuwzględniona – zgadzamy się ze stwierdzeniem, że omawiane wykluczenie z możliwości otrzymania środków następuje z mocy prawa. Taka interpretacja jest poprawna i wynika wprost z brzmienia przepisu, dlatego nie widzimy potrzeby proponowanego	

		<i>finansach publicznych.</i>		doprecyzowania.	
41	Art. 135	<p><i>Art. 135.1. Do postępowań o odpowiedzialności osób trzecich za zobowiązania do zwrotu środków, o których mowa w art. 60 pkt 6 ustawy zmienianej w art. 112, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 112, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.</i></p> <p><i>2. Do terminów przedawnienia zobowiązania do zwrotu środków, o których mowa w art. 60 pkt 6 ustawy zmienianej w art. 112, wynikających z decyzji wobec osoby trzeciej, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 112, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.</i></p> <p>Proponowana zmiana:</p> <p><i>Art. 135.1. Do postępowań o odpowiedzialności osób trzecich za zobowiązania do zwrotu środków, o których mowa w art. 60 pkt 6 ustawy zmienianej w art. 112, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nie stosuje się przepisów ustawy zmienianej w art. 112, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.</i></p> <p><i>2. Do terminów przedawnienia zobowiązania do zwrotu środków, o których mowa w art. 60 pkt 6 ustawy zmienianej w art. 112, wynikających z decyzji wobec osoby trzeciej, nie stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 112, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.</i></p>	Zastosowanie przepisów ustawy zmienianej do wszczętych, i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy wdrożeniowej postępowań o odpowiedzialności osób trzecich spowoduje, że postępowania te, mimo zaangażowania aparatu administracyjnego w proces odzyskiwania środków, będą musiały zostać umorzone (jest to nieefektywne rozwiązanie, które stoi w sprzeczności ze zobowiązaniem instytucji do odzyskiwania środków publicznych).	Wyjaśnienie. Nie jest jasne, skąd konkluzja o konieczności umorzenia toczących się postępowań? Wg wstępnej analizy proponowana zmiana nie spowoduje skrócenia terminów przedawnienia. Wręcz odwrotnie, dla przykładu, nowy przepis 66b ust. 3 wprowadza dłuższy termin przedawnienia zobowiązania wynikającego z decyzji wobec osoby trzeciej, aniżeli aktualnie stosowany na podstawie art. 118 § 2 Ordynacji podatkowej (5 lat od dnia w kiedy decyzja stała się ostateczna vs 3 lata od końca roku kalendarzowego, w którym została doręczona decyzja). Z kolei w przypadku przedawnienia wydania decyzji wobec osób trzecich (projektowany art. 66b ust. 1 ufp) służyć będzie uporządkowaniu tych kwestii – aktualnie, w kontekście brzmienia art. 118 ust. 1 O.P. jest dyskusyjne i podlega różnym interpretacjom to, jak należy rozumieć	

				pojęcie „powstania zaległości podatkowych” w odniesieniu do decyzji wobec osób trzecich z tytułu ich odpowiedzialności za decyzje zwrotowe wobec beneficjentów środków unijnych.	
42	UWAGA OGÓLNA DO USTAWY	<p>W ustawie należałoby wprowadzić przepis, który daje możliwość identyfikacji uczestników w projektach za pomocą profilu zaufanego (czyli elektroniczna rejestracja za pomocą profilu)</p> <p>W ustawie należałoby wprowadzić przepis, który daje możliwość przekazywania dotacji (np. w jakimś limicie do 10 000 zł) na podstawie umowy zawartej za pomocą profilu zaufanego – takie rozwiązanie umożliwi elektroniczną system bonowego.</p>	<p>Brak podstaw prawnych umożliwiających opisywane działanie.</p> <p>Dobrym przykładem są przepisy Tarczy, które umożliwiły omawiane działanie.</p>	<p>Wyjaśnienie:</p> <p>Brak szczegółów, na czym miałyby polegać proponowane rozwiązanie. Zachodzi obawa, że nie wpisałoby się ono w przewidywane mechanizmy systemu wdrażania funduszy.</p>	